

mig videre om Loven; kun er der den Hovedbetragtning for mig, at man ikke maa gjøre Folk det næsten umuligt, ved store Udgifter og for Mange aldeles utaaelige Udgifter, for Fremtiden at komme til at boe der, hvor de nu engang have bygget; det kan gjerne være, at endeel af dem boe ulovligt, men det er engang saa; hertil kommer, at man i de senere Aar har hørt hyppigt klage over ikke at kunne faae Jord til at bygge paa, navnlig til Huse; og det er derfor høist beklageligt, om man paa denne Maade næsten søger at gjøre endeel Familier huusvilde. Jeg troer ikke, at hvad de Byer angaaer som allerede ere opførte, en saadan Bestemmelse er billig eller rigtig, hvad derimod angaaer for Fremtiden ikke at sammenpasse saadanne Byer paa Landet, uden at tagtage en bedre Bygningsmaade, da er jeg fuldkommen enig deri.

C. C. Møller: Det vil vistnok ikke være undgaaet den ærede Forsamlings Opmærksomhed, at dette Udkast, som det kom fra Regeringen, er blevet betydelig forbedret ved at gjenneagaae det andet Thing. Jeg troer, man vil finde det fuldkommen stadfæstet, hvad ogsaa Udvalget har sagt i Betænkningen, at det er lykkes at gjøre det baade simplere og mere praktisk. Det er vel saa, at vistnok de Fleste her i Salen ville kunne finde Indvendinger snart i den ene Henseende og snart i den anden Henseende; men jeg troer virkelig, at det i sin Heelhed er saaledes, som er udtalt af den sidste ærede Rigsdagsmand, at man kan være tjent dermed og ønske, at det maa blive vedtaget. Der blev forrige Gang anført adskillige Bemærkninger fra den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), og jeg skal tillade mig at gjøre nogle Indvendinger imod enkelte af dem. Den ærede Rigsdagsmand meente, at det skulde fremmes ad Frivillighedens Vej. Det er vistnok meget ønskeligt, naar Noget kan fremmes ad Frivillighedens Vej; men det er meget mislykkeligt; i mange Tilfælde er det saaledes, at om ogsaa en Sags store Nytte erkendes i Folket, saa er det dog ikke derfor overflødigt, at den understøttes ved nærmere gennem Love trufne Bestemmelser. Det vilde vistnok, naar man

overlod det til Frivilligheden, findes, at den ene Commune vilde anstaffe en Sprøite, og derimod Nabocommunen, der var mere tilbageholden med saadanne Udgifter, vilde mene, at den nu kunde spare denne Udgift, fordi der vare Sprøiter omkring i Nabofognene. Saaledes vil det vist gaae mange Steder, som Dets sproget siger, at den Hest, som er meest villig, trækker Læsset, saa at de Communer, der havde den største Iver for denne Sag, udelukkende kom til at bære Byrden. Derfor vil jeg slutte mig til den ærede sidste Rigsdagsmands Udtalelser, at det er ønskeligt, at en saadan Bestemmelse tages, og at det ikke kan siges at være overflødigt, at der er en Sprøite i hvert Sogn. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) meente endvidere, at denne Brandfoged, eller hvem man vil overlade Tilsynet med Sprøiterne, let kunde gjøre det besværligt for Befolkningen at betjene Sprøiten, naar han nemlig commanderede dem til overflødige Dvælses og i en Tid, hvor de vare beskæftigede med andre for Landbruget vigtige Forretninger. Jeg troer ikke det vil have nogen Nød. Jeg er forvisset om, at Enhver, hvem et saadant Tilsyn bliver overdraget, og som jo er en Mand af Sognet, ikke vil besvare sig selv og Andre i en Tid, hvor det vilde være trykkende og besværligt. Jeg har læst engang, at der var i en By en Brandmajor, som, da man flere Gange var bleven overrasket ved Ildsvaade og Sprøiterne altid vare befundne i Uorden, befalede, at Sprøiterne skulde prøves Dagen, førend der opkom Ildbrand. Dersom man befad en saadan Divinationsgave, at man kunde forudsige, naar der vilde opstaae Ildbrand, saa var det vistnok i sin Orden; men da man ikke kan det, saa er der vist ikke en anden Maade at vælge det Rette paa end netop jevnlig at prøve Sprøiten, for at Mandskabet maatte erhverve en saadan Færdighed, at det kunde betjene et Slukningsapparat, naar Ulykken rammer. Den ærede Rigsdagsmand meente videre, at det vilde være et Indgreb i den private Eiendomsret, hvis man vilde tage Brønde ved saadanne Leiligheder til Benyttelse; men det mener jeg, at Enhver gjerne finder sig i; naar Ulykken kommer og Ilden truer Ens Eiendom, saa er